

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Pronomen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

est horū qui sepius exul, hinc p̄cipue. i. maxime. Virgi. dixit. Sequit̄
mur te sancte deorū, Et saturnia magna dearū, p̄ sanctissime & ma-
xima, sed prosa respuit eum loquendi modū.

Pronomen.

Tertio. pronōia regūt huius regulę genitiuū non tria tm̄, sed oīa
ueluti, uterq; discimus, quorū ego grāmaticā, tu logicam, multi ser-
ui mali sunt, quorū meus est pessimus oīm. in æthicis Aristo. lauda-
mus quidē iuuenū eos qui sunt uerecūdi. Possunt etiā noīa substā-
tiua, siue cōmunia, siue ppria regere casum huius regulę, & cōphēdi
sub pnoīe possunt, ut al̄s pronōia sub noīe. Boetius. Quorū Basili⁹
olim regio misterio depulsus. E duo corripit̄, q̄; peto ui facit & tū

Numeri.

Quarto, duplex numerus, cardinalis .i. & ordinalis p̄cipue, licet &
alij forsitan interim regūt hunc casum, ut duo istorū primus & ultī-
mus hominū. Iuue. Regū ultīmus ille bonorum, sic quot & quotus
hominū. Terē. Quot hominū illic litigant, sed quoniā utilissima est
numerorū notio, non nihil de ijs afferamus. NVMERVS igitur
est unitatū collectio. unitas non numerus, sed numeri est principiū.
Numerorū species, ut hic de numeris agimus sunt cardinalis, ordi-
nalis, p̄deralis, distributiuis & aduerbialis.

Cardinalis.

Cardinalis est numerus simplex, unde alij trahūt originē. & dicitur
cardinalis. i. principalis, ut unus a. um. sed potius est numeri princi-
piū duo ē. o. tres tria, quattuor, quinq; sex, septē, octo, nouē, decē,
et hi proprie & maxime numeri sunt undecim, duodecim, tredecim
quattuordecim, quindecim, sedecim, septēdecim, octodecim, nouē-
decim, uiginti, uiginti unus & c. triginta, quadraginta, quinquaginta,
sexaginta, septuaginta, sed octoginta, non octuaginta. Centū, centū
& unū & c. Bis centū, tercentū & c. uel pluraliter tm̄ adiectiue, ut al-
bi albe alba dicimus, ducenti. tē. ta sic trecenti, quadringenti ubi t in
d. c in g. (qd' post n semp sit) mutat qngenti, sexcēti, septingenti, octin-
genti, nongēti. Mille, mille & unus & c. Bis mille, termille, quatermil-
le & c. Non duo mille nec duo centū & c. Quia adiectiua duo sunt q̄
inepte cōnectunt. Recte autē dicimus, duo milia, quia substantiuum
est, cuius singulare est Mile unico l. ut ait Georgius Valla, ut mile ho-
minū interiit, milia equitū Philel. dixit, millibus uenenis & rixis, sed
nolo imitari, quia mille adiectiuū indeclinabile, & mille substantiuū
in singulari, quod in plurali declinat milia miliū milibus. Illud autē